

Čas přípravy
30 minut

Čas realizace
50 minut

Prostor
klubovna

Roční období
kdykoli

Počet účastníků
minimálně 8

Věková kategorie
čte/píše

PTÁČEK – RECITUJI, HRAJI DIVADLO

Obecný cíl: Rozvoj těchto kompetencí: k učení, ke komunikaci, sociální a personální, občanská.

Konkrétní cíl: Hrou „na divadlo“ se děti učí pěkně a výrazně mluvit, překonávat zábrany, spolupracovat s ostatními a podřízovat se jim.

Motivace: Děti si při dramatizaci zkusí různé sociální role a zároveň se učí zvládat kooperaci s ostatními. Respekt vůči jiným jim pomáhá rozvíjet i mnohé stránky jejich osobnosti. Zároveň mohou při takovéto aktivitě rozvíjet svůj „herecký“ talent a odbourávat strach z publika...

Legenda: Může pomoci loutka ptáčka Přiletí a udýchaně o překot vykládá, co že to zas neviděl! „Představte si děti, já jsem vlétl omylem otevřeným oknem do divadla ... hráli ... to vám byla krása ... já bych chtěl také umět hrát, ...nebo: „chtěl bych ještě vidět divadlo, nezahrály byste mi? Byly jste už někdy v divadle? Co tam hráli“ ... apod. Nebo – pokud máme příležitost, pak můžeme využít i předchozí návštěvy divadelního představení, kdy si třeba cestou zpátky popovídáme, co jsme viděli, jak se nám to líbilo? Je těžké hrát divadlo? Chtěl by někdo být hercem nebo herečkou, až vyroste? Atd. Můžeme využít i předchozí návštěvy divadla se školou... Povídání vyvrcholí výzvou: Pojdte, zkusíme si divadlo zahrát!

Potřeby: K tomuto metodickému listu není žádný pracovní list.

Pokud jsou třeba, tak loutky či jiné pomůcky pro dramatizaci, kartičky s textem pro nápovědu, fotoaparát.

Provedení: Hrajeme si jen tak, bez pomůcek, případně nakreslíme a vystříháme jednoduchý obrázek – kuřátko. Chceme-li „divadlo“ později využít k veřejnému vystoupení, můžeme si připravit různé loutky a kulisy. U složitějších textů můžeme připravit kartičky s nápovědným textem, fotoaparát.

K dramatizaci vybereme známé kratší pohádky s jednoduchým dějem. Vhodné jsou např. pohádky: O veliké řepě, O Budulínkovi, O dvanácti měsíčkách, Červená Karkulka, O zlaté rybce... Můžeme využít texty, které se prodávají jako součást dětských divadel, nebo se zeptat v knihovně, v domě dětí a mládeže, v hobby centru, ve školním dramatickém kroužku. Pokud nemáme takovou možnost, zkusíme sami upravit text do krátkých vět s rychlým spádem.

Výborné a nenáročné jsou známé básničky Františka Hrubína, např.: Paleček, Dědek řepu zasadil, Princeznička na bále, Kuřátko a obilí, atd.

Hra „na divadlo“ – Kuřátko a obilí

Pokud děti byly na divadelním představení (například se školou), chvíli si o něm povídáme. O čem to bylo? Co se jim líbilo? Kdo jim byl sympatický? Kdo byl hodný? Kdo jim byl nepřijemný, apod.

Pak se s dětmi dohodneme, že si zkusíme zahrát např. básničku Kuřátko a obilí. Kdo ji zná? Umí ji někdo recitovat? Přečteme si básničku (instruktor) a posloucháme ji. Potom ji předčítá ještě jednou, nyní necháme děti vžít se do textu – děti nemluví, jen pantomimou předvádí, co slyší ... Rozdělíme si role: potřebujeme 2 nebojácné šikovné děti, které zvládnou text – kuřátko a větříček. Ostatní děti rozdělíme do čtyř skupinek – polí ovsa, pšenice, ječmene, žita = zapojí se celý oddíl! Vypravěče může zpočátku hrát instruktor, později vybereme dítě, které básničku zná z paměti a nebojí se ji hezky hlasitě recitovat. Druhý instruktor může dělat nápovědu. Zkusíme si „divadlo“ přehrát: sami jednotlivé role předvádíme, děti opakují po nás. Je-li dospělých více, můžeme se rozdělit a nacvičovat po skupinkách. Dohromady pak celou básničku zkusíme 2 x, případně ještě jednou na závěr schůzky.

Provedení:

Děti se shluknou kolem vypravěče a ptají se:

Z hloučku vyběhne dítě s loutkou kuřátka a vypravěč odpovídá:

Z hloučku se oddělí skupinka dětí představující oves,

Text:

Jak to bylo, pohádko?

Zabloudilo kuřátko,
za zahradou mezi poli,
pípá, pípá, nožky bolí.
Ve vysokém obilí
bude večer za chvíli.

kuřátko se jí unaveně vyptává:

Povězte mi milé ovsy,
kudy vede cesta do vsí?

Děti – ovsy ukážou na ječmen a bez zájmu kuřátko odbudou:

Jen se zeptej ječmene,
snad si na to vzpomene.

*Z hloučku se oddělí další skupina,
která představuje ječmen a vypravěč pokračuje:*

Kuře bloudí mezi poli,
pípá, pípá, nožky bolí.

Kuřátko zabloudí až k ječmenu a prosí:

Pověz, milý ječmínku,
jak mám najít maminku?

Děti – ječmen nevrle odvracejí klásky – ruce. Vypravěč pokračuje:

Ječmen syčí mezi vousy:
Ptej se pšenic, vzpomenou si!

Děti – ječmen odseknou:

Další děti utvoří mezi ostatním obilím

malou skupinku – pšenice, vypravěč pokračuje:

Kuře pípá u pšenic,
nevědí však také nic.

Děti – pšenice laskavě kuřátku odpoví:

Milé kuře, je nám líto,
ptej se žita, poví ti to!

*Poslední skupinka dětí vystrkuje nad hlavami jenom
prstíčky jako strniště a vypravěč vypráví:*

Kuře hledá žitné pole,
ale to je dávno holé
a na suchá strniska
vítr tiše zapíská.

*Kolem strniště se proběhne dítě představující větřík,
pohládí kuřátko po hlavě a vesele mu povídá:*

Vždyť jsi doma, za chalupou.
Slyšíš? V stáji koně dupou,
kocour ve stodole vrní
a tvá máma za vraty
zob, zob, zobá bílé zrní
s ostatními kuřaty.

Kuřátko si radostně poskočí a poděkuje:

Větřík zapíská na strniště:

Kuřátko, které už vesele utíkalo domů, se ještě pootočí:

A větřík zahvízdá na strniště žitného pole:

Děkuji ti, žitné pole!
Pozdravuj tam ve stodole!
Koho, milé políčko?
Zrno i to zrníčko!
Ať se ke mně zjara hlásí,
vychováám z nich nové klasy!

Nakonec si všechny děti i s kuřátkem oddechnou a oznámí:

A tak mámu zakrátko
našlo také kuřátko.

Variantou nácvičku „normálního“ divadla může být videoklip.

Na závěr schůzky pochválíme pěknou práci a chování. Komu se hra na divadlo líbila? Mají herci těžkou práci? Chtěli byste si ještě někdy něco zahrát? Mohli bychom připravit opravdové vystoupení, třeba..., určitě by se to všem líbilo! Počítáme-li s veřejným vystoupením, mohla by na příští schůzce následovat výroba kulis, loutek, opakování textu – další nácviček pohádky. Sdělíme program příští schůzky a potřebné pomůcky.

Doporučená a použitá literatura:

BUDÍNSKÁ, HANA – PILKOVÁ, SOŇA Čtyři barevné kapky. MF, 1979.

HRUBÍN, FRANTIŠEK Dvakrát sedm pohádek, Špalíček pohádek.

PLICKA, KAREL – VOLF, FRANTIŠEK – SVOLINSKÝ, KAREL Český rok v pohádkách, písních, hrách a tancích, říkadlech a hádankách...

Na aktivity navazuje nabídkový program Pionýrského Sedmikvítku v oblasti divadlo.

Moje poznámky:

Přístup k dětem se specifickými vzdělávacími potřebami:

Do dramatizace se samozřejmě nemusí zapojit děti příliš ostýchavé, děti s lehkým mentálním postižením, autisté či jedinci s poruchou zrakové nebo sluchové paměti, mohou pouze přihlížet a stát se na určitou dobu publikem. Naopak využijte k dramatizaci děti hyperaktivní nebo umělecky nadané – mohou se tak uplatnit, pocítit svou užitečnost a rozvinout svůj talent.

Pozor na:

Z hlediska bezpečnosti nejde o náročnou činnost, pouze zajistíme uvolnění prostoru, aby děti do ničeho nevrzily a neupadly. V případě, že máme možnost hrát na stupínku nebo na pódiu, upozorníme na nebezpečí pádu. Vymezíme prostor, do kterého už nemají vstupovat, a více dbáme na kázeň.

Moje poznámky:

Moje poznámky: